

Debreceni Ítéltábla mint harmadfokú bíróság
Bhar.I.444/2021/18.

A Debreceni Ítéltábla Debrecenben, a 2021. november 30. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértésének büntette miatt Terhelt1 és társai ellen indított büntetőügyben a Nyíregyházi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2021. május 6. napján kihirdetett 1.Bf.447/2020/13. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint.

A vádlottak cselekményét egységesen 1 rendbeli szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértése vétségének [Btk. 385. § (1) bekezdés] minősíti, melyet Terhelt1 I. r. vádlott felbujtóként, Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r. és Terhelt5 V. r. vádlottak pedig társtettesként követtek el.

A felmentő rendelkezéseket mellőzi.

Az eljárás során felmerült bünyügyi költségből a vádlottakat egyetemlegesen terhelő bünyügyi költség összegét 71 020 (hetvenegyezer-húsz) Ft-ra, míg Terhelt4 IV. r. vádlottat terhelő bünyügyi költség összegét 17 760 (tizenhétezer-hétszázhatvan) Ft-ra csökkenti.

A további bünyügyi költséget az állam viseli.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A harmadfokú eljárásban felmerült 21 000 (huszonegyezer) Ft bünyügyi költséget az állam viseli.

Terhelt1 I. r. vádlott új személyazonosító okmányának száma: szám.

I n d o k o l á s

[1] Megismételt eljárás keretében a Mátészalkai Járásbíróság a 2018. október 18. napján kelt 12.B.429/2015/71. számú ítéletével Terhelt1 I. r. vádlottat felbujtóként elkövetett, míg Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r. és Terhelt5 V. r. vádlottakat részben tettesként, részben társtettesként elkövetett, a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 385. § (1) bekezdésébe ütköző, a (4) bekezdés a.) pontja szerint minősülő és büntetendő szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértése büntettének vádja alól felmentette. Rendelkezett a bűnjelek elkobzásáról. Terhelt1 I. r. vádlott ingatlan cím hrsz-ú belterületi ingatlanban lévő ½ tulajdoni hányadára bejegyzett zár alá vételt feloldotta.

Megállapította, hogy a felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

[2] Az elsőfokú bíróság az 1. tényállási pont kapcsán valamennyi vádlott esetében megállapította a vádirat szerinti elkövetési magatartást.

A magyar honosságú jogtulajdonosok tekintetében rögzítette a vádlottak törvénysértő magatartását, azonban ezen sértettek kapcsán álláspontja szerint az okozott vagyoni hátrány a szabálysértési értékhatárt nem haladta meg.

A 2. és 3. tényállási pontoknál arra a meggyőződésre jutott, hogy a szerzői művek letöltését és többszörözését érintően a II. és III. r. vádlottak tevőleges magatartása kétséget kizáró módon nem volt megállapítható.

A 4. tényállási pontban szintén csak a magyar honosságú jogosultak vonatkozásában állapította meg a IV. r. vádlott magatartását, de a vagyoni hátrány itt sem haladta meg a szabálysértési értékhatárt az elsőfokú ítélet alapján.

Az 5. tényállási pontban a járásbíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy kétséget kizáró módon nem bizonyított, miszerint az adathordozókon talált szerzői műveket V. r. vádlott töltötte le, illetve tényállásszerű magatartást valósított meg.

[3] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a az ügyészség valamennyi vádlott terhére fellebbezést jelentett be.

[4] A védők az aktív magatartást, az indokolásban felsorolt jogtulajdonosokat és az azoknak okozott vagyoni hátrányt vitatva, kizárólag az ítélet indokolása ellen jelentettek be fellebbezést. A vádlottak az elsőfokú bíróság ítéletét tudomásul vették.

[5] A másodfokon eljáró Nyíregyházi Törvényszék a 2019. november 29. napján kelt 2.Bf.58/2019/7. számú ítéletével a Mátészalkai Járásbíróság 12.B.429/2015/71. számú ítéletét megváltoztatta. Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r. és Terhelt5 V. r. vádlottak bűnösségét megállapította a Btk. 385. § (1) bekezdésébe ütköző, aszerint minősülő és büntetendő szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértése vétségében, melyet Terhelt1 I. r. vádlott felbujtóként, míg II., III., IV. és V. r. vádlottak társtettesként követtek el.

[6] A törvényszék Terhelt1 I. r. vádlottat 2 évre, Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r. vádlottakat 1 – 1 évre próbára bocsátotta.

[7] A magánfél I magánfél polgári jogi igényét egyéb törvényes útra utasította. Terhelt1 I. r. vádlottnak a ingatlan cím hrsz-ú belterületi ingatlan $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadára bejegyzett zár alá vétel feloldását mellőzte, felhívta a magánfél I magánfelet, hogy ha két hónapon belül polgári jogi igényét nem érvényesíti, a zár alá vétel feloldásra kerül.

[8] Kötelezte a másodfokú bíróság a vádlottakat felmerülés arányában a bűnügyi költség viselésére. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta azzal, hogy a bevezető részben a tárgyalási napokra történő utalást helyesbítette.

[9] A másodfokon eljáró törvényszék az ítéleti tényállást kiegészítette, az 1. tényállási pontban rögzítette, hogy a vádlottak a magyar jogtulajdonosoknak (cég1, cég2, cég3., cég4, cég5) 249.440.- forint vagyoni hátrányt okoztak. A tényállás 2./, 3./, 5. tényállási pontjából mellőzte, miszerint Terhelt2 II.r., Terhelt3 III. r. és Terhelt5 V. r. vádlottak részéről a szerzői művek vonatkozásában tevőleges magatartás kétséget kizáróan nem volt megállapítható. A törvényszék azt állapította meg, hogy a programok jogszerűtlen telepítését Terhelt3 III. r. és Terhelt5 V. r. vádlottak végezték, jogszerűtlen programok feltelepítéséről Terhelt2 II. r. vádlott is tudomással bírt és a továbbiakban azokat ennek ismeretében használta az eljárás során lefoglalt laptopon. A tényállás tartalmazza, hogy a külföldi honosságú jogtulajdonosok esetében az eljárás során azt kétséget kizáró módon megállapítani nem lehetett, hogy a számítógépes programalkotásaik a szerzői jogi törvény hatálya alá tartoznak. A filmalkotások és a zeneművek vonatkozásában pedig a vádlottak terhére a szerzői jog megsértése kétséget kizáróan nem állapítható meg, ugyanis az eljárás során még a torrentezéssel megszerzett alkotások tekintetében sem nyert bizonyítást, hogy a letöltéssel egyidejűleg hozzáférhetővé tétel is történt.

[10] A másodfokon eljáró törvényszék ítélete ellen egyrészt az ügyészség jelentett be másodfellebbezést valamennyi vádlott terhére a tényállás megalapozatlansága miatt, a vádlottak cselekményének súlyosabb minősítése és a büntetésük súlyosítása iránt.

[11] A másodfokú ítélet kihirdetésekor jelenlévő Terhelt1 I. r. vádlott, I., III., IV., V. r. vádlottak és a II. r. vádlott védője a bűnösség megállapítása miatt, felmentés érdekében éltek perorvoslattal.

[12] A határozathirdetésről távol lévő Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r. vádlottak törvényes határidőn belül felmentés végett terjesztettek elő fellebbezést. Terhelt5 V. r. vádlott

fellebbezését a Debreceni Ítéltábla Bhar.I.177/2020/9. számú végzésével elkészttség miatt elutasította.

[13] A Debreceni Ítéltábla 2020. április 22. napján kelt Bhar.I.177/2020/10. számú végzésével a Nyíregyházi Törvényszék 2.Bf.58/2019/7. számú ítéletét hatályon kívül helyezte és a másodfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította, egyben elrendelte, hogy az ügyet a másodfokú bíróság más tanácsa bírálja el.

[14] Az ítéltábla végzésében rámutatott arra, hogy az elsőfokú és a másodfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le. Kiemelte, hogy a másodfokú bíróság tényállása irányadónak tekinthető a magyar honosságú számítógépes programalkotásokat, az egyes jogtulajdonosoknak okozott vagyoni hátrány összecszerűségét érintően.

Ugyancsak helytálló a filmalkotások és zeneművek vonatkozásában abban a tekintetben, hogy a vádlottak terhére szerzői jog megsértése kétséget kizáróan nem volt megállapítható az eljárás során, mivel a torrentezéssel megszerzett alkotásoknál nem nyert bizonyítást, miszerint a letöltéssel egyidejűleg hozzáférhetővé tétel is történt volna.

[15] Az ítéltábla kifejtette azt is, hogy a II., III., IV. és V. r. vádlottak munkaszerződéseinek alapján rögzített adatok, valamint az egyes vádlottak tudattartalmára, tevőleges magatartására vonatkozó ténymegállapítások nem támadhatók.

[16] Ezzel szemben megalapozatlannak tartotta a másodfokú bíróság tényállását a külföldi honosságú jogtulajdonosok programalkotásaira vonatkozóan. Kifejtette, hogy a megismételt eljárásban a szakértői bizonyítás nem volt teljeskörű, az nem felelt meg a Debreceni Ítéltábla Bhar.III.294/2015/4. számú, a korábbi első és másodfokú ítéletet hatályon kívül helyező végzésében meghatározott iránymutatásoknak.

[17] A másodfokú bíróság ítéletének tényállása a külföldi honosságú jogtulajdonosok számítógépes programalkotásait illetően azért megalapozatlan, mert nem került sor továbbra sem annak a kimerítő vizsgálatára, hogy az egyes programalkotásokra a szerzői jogi törvény hatálya kiterjed-e.

[18] Az ítéltábla a másodfokú bíróság részére iránymutatásként előírta, hogy a külföldi jogtulajdonosok számítógépes programalkotásai vonatkozásában a korábban eljárt informatikai és számítástechnikai igazságügyi szakértő az általa előterjesztett szakértői véleményét, így az cég6., valamint az egyes vádlottakat érintő szakértői véleményekben szereplő programalkotásokkal kapcsolatosan tett megállapításokat a bíróság kirendelése alapján egészítse ki, szükség esetén keresse meg az Igazságügyi Minisztérium Nemzetközi Büntetőjogi Főosztályát annak felderítése érdekében, miszerint az adott számítógépes programalkotás tulajdonosa magyar vagy külföldi honosságú, az adott alkotás hol került

először nyilvánosságra, a szerzői jogi törvény védelme az egyes alkotásokra kiterjed-e, így a jogtulajdonost nemzetközi szerződés, illetőleg viszonyosság alapján a védelem megilleti-e.

[19] A harmadfokú bíróság végzésének hatályon kívül helyező rendelkezése ellen valamennyi vádlott és I., III., IV. és V. r. vádlottak védője jelentett be fellebbezést a végzés hatályon kívül helyezése és ítéltábla harmadfokú eljárás lefolytatására utasítása iránt.

[20] A Kúria 2020. november 19. napján kelt és véglegessé vált Hkf.III.871/2020/9. számú végzésével a Debreceni Ítéltábla Bhar.I.177/2020/10. számú végzését valamennyi vádlott tekintetében helybenhagyta.

[21] Végzésében kifejtette, hogy az ítéltábla helyesen hivatkozott arra, miszerint a megismételt eljárásban a lefolytatott bizonyítás nem felel meg a Debreceni Ítéltábla Bhar.III.294/2015/4. számú végzésében meghatározott iránymutatásoknak, a megismételt eljárásban sem volt teljeskörű a bíróság megismerő tevékenysége, a szakértői bizonyítás lezáratlan maradt.

[22] A Kúria rámutatott arra, hogy az eljárás tárgyát képező bűncselekmény elkövetési magatartása a szerző művén fennálló jogának vagyoni hátrányt okozva történő megsértése.

Az elkövető a szerző, illetve a jogtulajdonos jogát sérti, ami értelemszerűen nem más, mint a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (továbbiakban Szjt.) vonatkozó szabályának megsértése, magatartása az Szjt. szabályozásához képest jogsértő.

Következésképpen a bűncselekmény elkövetési magatartása az Szjt-ben meghatározottal ellentétes magatartás, annak törvényi tényállás szerinti többlet elemeivel együtt.

Nyilvánvaló, hogy csupán az Szjt. hatálya alá tartozó mű képezheti a bűncselekmény tárgyát, mivel azt, illetve annak szerzőjét megillető védelemről rendelkezik az Szjt., a bűncselekmény pedig ennek a védett helyzetnek a megsértőjét rendeli büntetni.

[23] Az Szjt. 2. § értelmében a magyar szerző (jogtulajdonos) művének jogvédelme – függetlenül attól, hogy a mű először hol került nyilvánosságra – az Szjt. alapján biztosított, és ugyanez a helyzet, ha a külföldi szerző műve először Magyarországon került nyilvánosságra. Ezen esetekben a törvényi tényállás alkalmazhatósága nem kérdéses.

[24] Körültekintően vizsgálandó azonban a bűncselekmény tartalmát meghatározó Szjt. hatályának kérdése, ha a mű először külföldön került nyilvánosságra és szerzője külföldi.

Ebben az esetben ugyanis őt, illetve ilyen művét csak nemzetközi egyezmény, illetőleg viszonyosság alapján illeti meg a védelem.

Mindez pedig bizonyítás kérdése. Hivatkozni alappal csak az elvégzett bizonyítás eredménytelenségére lehet, az igényelt, előírt, de el nem végzett bizonyítás nem

eredménytelenség, hanem hiány, ami viszont felderítetlenséget eredményezhet {Kúriai végzés [36], [37], [38], [39] és [42] bekezdése}.

[25] A Nyíregyházi Törvényszék az 1.Bf.477/2020. számú megismételt másodfokú eljárásban tartott tárgyaláson szakértői informatikai és számítástechnikai szakértői véleményét kiegészítette, továbbá megkereste az Igazságügyi Minisztériumot is, melyek eredményét a 2021. május 6. napján tartott tárgyaláson ismertette. Cégnyilvántartási adatokat szerzett be a programokkal érintett cégek Magyarországon található olyan képviselőivel kapcsolatban, melyek a cégnyilvántartásból kigyűjthetők voltak. Ismertette továbbá a hatályon kívül helyezett másodfokú eljárásban tartott tárgyalási jegyzőkönyv lényegét, meghallgatta a vádlottakat a személyi körülményeikre nézve.

Mindezek alapján arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felvett bizonyítás eredménytelensége nem köti a másodfokú bíróságot abban, miszerint az eddig beszerzett bizonyítékokat ne értékelje, vagy akár ne értékelje másként a korábbi bíróságokétól (másodfokú tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldal utolsó bekezdése). Erre tekintettel a meglévő szakértői és szakértői testületi vélemények és mellékleteik alapján, az azok által adott elvi állásfoglalásra és az ügyben rendelkezésre álló egyéb bizonyítékokra alapítva is, külön táblázatban foglalta össze álláspontját a jogtulajdonosok honosságával és az okozott vagyoni hátránnyal kapcsolatosan.

[26] Az ekként lefolytatott bizonyítási eljárás eredményéhez képest a törvényszék megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával folytatta le az eljárást. A részbeni megalapozatlanság kiküszöbölése végett a Be. 593. § (2) bekezdés b) és c) pontja szerint is kiegészítette, illetőleg helyesbítette és módosította az elsőfokú ítéletben megállapított tényállást a másodfokú ítélet 15 - 19. oldalain részletezetteknek megfelelően.

[27] A Mátészalkai Járásbíróság 2018. év október hó 18. napján kihirdetett 12.B.429/2015/71. számú ítéletét a Nyíregyházi Törvényszék az 1.Bf.477/2020/13. számú 2021. május 6. napján meghozott ítéletével megváltoztatta és Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r. és Terhelt5 V. r. vádlott bűnösségét megállapította folytatólagosan elkövetett szerzői jogok vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértése büntetében a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: korábbi Btk.) 329/A. § (1) bekezdés és (2) bekezdés a) és b) pontjai alapján, valamint 59 rendbeli – ebből 30 rendbeli folytatólagosan elkövetett – szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértése vétségében [korábbi Btk. 329/A. § (1) bekezdés és (2) bekezdés b) pontja], Terhelt1 I. r. vádlott mint felbujtó, Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r. és Terhelt5 V. r. vádlottak mint társtettesek (1. vádpont).

[28] A vádlottakat ugyanakkor 6 rendbeli szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértése vétsége [korábbi Btk. 329/A. § (1) bekezdés és (2) bekezdés b) pontja] miatt emelt vád alól felmentette (1. vádpont).

[29] Terhelt2 II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki továbbá 6 rendbeli – ebből 1 rendbeli folytatólagosan elkövetett – szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértése vétségében [korábbi Btk. 329/A. § (1) bekezdés – 2. vádpont].

[30] Terhelt3 III. r. vádlottat bűnösnek mondta ki további 13 rendbeli – ebből 6 rendbeli folytatólagosan elkövetett – szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértése vétségében [korábbi Btk. 329/A. § (1) bekezdés – 3. vádpont].

Terhelt3 vádlottat azonban 1 rendbeli szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértése vétsége miatt emelt vád alól felmentette [korábbi Btk. 329/A. § (1) bekezdés – 3. vádpont].

[31] Terhelt4 IV. r. vádlott bűnösségét további 1 rendbeli folytatólagosan elkövetett szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértése büntetőben [korábbi Btk. 329/A. § (1) bekezdés és (2) bekezdés a) pontja – 4. vádpont], valamint 70 rendbeli – ebből 34 rendbeli folytatólagosan elkövetett – szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértése vétségében [korábbi Btk. 329/A. § (1) bekezdés – 4. vádpont] állapította meg.

Terhelt4 IV. r. vádlottat ellenben 48 rendbeli – ebből 21 rendbeli folytatólagosan elkövetett – szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértése vétsége miatt emelt vád alól felmentette [korábbi Btk. 329/A. § (1) bekezdés – 4. vádpont].

[32] Terhelt5 V. r. vádlottat bűnösnek mondta ki még 23 rendbeli – ebből 13 rendbeli folytatólagosan elkövetett – szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértése vétségében [korábbi Btk. 329/A. § (1) bekezdés – 5. vádpont].

Terhelt5 V. r. vádlottat ugyanakkor 75 rendbeli – ebből 38 rendbeli folytatólagosan elkövetett – szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértése vétsége miatt emelt vád alól felmenti [korábbi Btk. 329/A. § (1) bekezdés – 5. vádpont].

[33] Valamennyi vádlottat a terhükre megállapított bűncselekmények miatt megrovásban részesítette.

[34] Rendelkezett a törvényszék a bűnjelek sorsáról, elkobzásról, illetve a vádlottak részére történő kiadásról.

[35] A magánfél I magánfél polgári jogi igényét egyéb törvényes útra utasította.

[36] Terhelt1 I. r. vádlott tulajdonát képező, a mátészalkai, belterületi ingatlan1 helyrajzi számú ingatlan ½ tulajdoni hányadára elrendelt zár alá vétel feloldotta.

[37] A magánfél I magánfél figyelmét felhívta arra, hogy a bíróság a polgári jogi igény biztosítására elrendelt zár alá vétel feloldásának végrehajtását három hónapra felfüggeszti, ha a zár alá vett vagyon feletti rendelkezési jogot magának követelő személy a követelése érdekében polgári eljárást kíván indítani és a zár alá vett vagyonra biztosítási intézkedést kíván kérni.

[38] A másodfokú bíróság döntött a bűnügyi költség viseléséről is. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[39] A másodfokú ítélettel szemben a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Főügyészség mint másodfokon eljáró ügyészség a nyilatkozattételre három munkanapot tartott fenn, melyen belül valamennyi vádlott terhére a cselekményük súlyosabb minősítése és büntetésük súlyosítása végett jelentett be fellebbezést a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 615. § (3) bekezdés a) és b) pontjai alapján. Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r. vádlottak és védőik felmentés végett éltek jogorvoslattal.

[40] A fellebbviteli főügyészség az ügyészi másodfellebbezést fenntartotta és átiratában külön kitért arra, hogy a felülbírált elsőfokú ítélet a vádlottak teljes felmentéséről rendelkezett. Tekintettel arra, hogy ezt az ítéletet a törvényszék a másodfokú eljárásban csak részben változtatta meg akként, hogy a vádlottak bűnösségét részben állapította meg, ezért további felmentő rendelkezések hozatalára nem lett volna szükség a másodfokú eljárásban. Emiatt a másodfokú ítéletnek a felmentő rendelkezéssel kapcsolatos megállapításai mellőzendők a harmadfokú eljárásban.

A bűncselekmény jogi minősítése az ügyészi másodfellebbezésben hivatkozottnak megfelelően az elbíráláskori törvény szerint kedvezőbb, ezért a jogi minősítés megváltoztatandó a Be.624.§ (1) bekezdése alapján. A kiszabott intézkedések a vádlottakkal szemben eltúlzottan enyhék, bár az időmúlás kiemelkedő, azonban az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlya és a megállapítható vagyoni hátrány mértéke okán indokolt a vádlottakkal szemben súlyosabb joghátrány alkalmazása, egy enyhébb tartamú felfüggesztett szabadságvesztés büntetés formájában, a belső arányosság szempontjait is szem előtt tartva. Az ítélet járulékos kérdésekben hozott rendelkezései törvényesek, ezért azok helyben hagyására tett indítványt a fellebbviteli főügyészség.

A harmadfokú nyilvános ülésen az átiratban foglaltakat fenntartotta.

[41] védő védő másodfellebbezése részletes indokolásában indítványozta, hogy az ítéltábla elsődlegesen törvényes vád hiányában az ítélet hatályon kívül helyezésével az eljárást szüntesse meg, másodlagosan az ítélet megváltoztatásával bűncselekmény, harmadlagosan bizonyítottság hiányából mentse fel a vádlottakat. A zár alá vételt oldja fel, mellőzze a bűnügyi költség megfizetésére vonatkozó rendelkezést valamint intézkedjen a lefoglalt dolgok megszüntetése és a vádlottak részére történő kiadása iránt. A védő álláspontja nyomán

a megismételt eljárásra vonatkozó iránymutatást a másodfokú bíróság nem teljesítette, így a részbeni felderítetlenség továbbra is fennáll. Sem a vádban, sem az ítéletben nem található meg a „jogvédett művek” (szoftverek) felsorolása, a sértettek megnevezése, amennyiben külföldiek, akkor rájuk vonatkozik-e a magyar szerzői jogi oltalom, egyáltalán történt-e vagyoni hátrány okozása. A szakértői vélemény aggályos, ellenőrizhetetlen. tanúl tanúvallomása felhasználhatóságát vitatva, a védő kizárásával kapcsolatos döntés törvénysértőként való megállapítására is indítványt tett.

Az ítéltáblán megtartott nyilvános ülésen fellebbezése indokolásában leírtakkal egyezően fejtette ki álláspontját.

[42] A II. r. vádlott védője a terhelt bűncselekmény hiányában történő felmentését indítványozta.

[43] A harmadfokon eljáró ítéltáblának elsőként abban kell állást foglalnia, hogy a jogorvoslattal érintett vádlottak esetében megnyílt-e a harmadfokú felülbírálat lehetősége vagy sem. A Be. 615. § (1) bekezdése az első- és másodfokú bíróság ellentétes döntését kívánja meg a joghatályos másodperorvoslathoz. E törvényhely (2) bekezdés a) pontja értelmében ellentétes a döntés, ha a másodfokú bíróság olyan vádlott bűnösségét állapította meg, akit az elsőfokú bíróság felmentett. Az ítéltábla álláspontja szerint ebből értelemszerűen következik, hogy a másodfellebbezések joghatályosak.

[44] Az ítéltábla a Be. 599.§ (1) bekezdése felhívásával, figyelemmel a 617.§-ban rögzítettekre is nyilvános ülésen bírálta felül a másodfokú ítéletet.

[45] A fellebbezések részben alaposak.

[46] A harmadfokú bíróság a Be. 618. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpont alapján felülbírálta a másodfokú bíróság ítéletének a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntését, és azon rendelkezését, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének a sérelmezett ellentétes döntésével összefüggő felülbírálata eredményezett, valamint a b) pont értelmében az elsőfokú és másodfokú eljárást arra tekintet nélkül, hogy ki és milyen okból fellebbezett. Emellett a Be. 618. § (2) bekezdése alapján hivatalból revízió alá estek az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdések.

[47] A 2021. január 1-jétől módosult Be. 618. § (3) bekezdés a) pont, b) pont ba) és bb) alpontok alkalmazásával a felülbírálat kiterjedt továbbá az ítélet fellebbezéssel nem érintett részére is a Be. 590. § (5) bekezdés a-c) pontjában meghatározottak szerint (abszolút eljárási szabálysértések, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezések abból a szempontból, hogy nincs-e helye felmentésnek vagy az eljárás megszüntetésének, a bűncselekmények minősítése és a büntetéskiszabást érintő rendelkezések). A törvénymódosítás a harmadfokú

felülbírálatot jóval szélesebb körben vonta meg, lehetőséget teremtve a törvényes döntésre azon bűncselekményeknél is, melyeket fellebbezés nem érintett. Ugyanakkor nem bírálható felül az ítéletnek azon felmentő vagy eljárást megszüntető rendelkezése, amely ellen nem fellebbeztek [Be. 618. § (4) bekezdés]. A jogszabályváltozás lényegi eleme, hogy a perorvoslattal nem támadott rendelkezéseknél már nem feltétele a felülbírálatnak a másodfellebbezés alapossága. Ez hangsúlyos változtatás a harmadfokú eljárásban, mert a fellebbezéssel nem érintett, bűnösséget kimondó rendelkezésekre is kiterjeszti a jelzett szempontok szerint a felülbírálatot. Ezáltal a „revíziós lépcső” logikai rendje is megvalósul, azaz: a fellebbezés alaposságának megítélése nem előzheti meg a például a perjogi szabályok megtartásának ellenőrzését.

[48] A felülbírálat során az ítéltábla megállapította, hogy feltétlen, hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés nem történt az elsőfokú és másodfokú eljárásban.

[49] Az I., III., IV., és V. r. vádlottak védőjének az eljárás során mindvégig hangoztatott, a bizonyítás törvényességét – főleg a nyomozó hatóság tevékenységét – érintő eljárásjogi kifogásait helytállóan vetette el a törvényszék [másodfokú ítélet [101] bekezdése].

[50] A vád törvényességével kapcsolatos védői aggályokat nem osztotta az ítéltábla, a vád ugyanis az elbíráláskor hatályos büntetőeljárási törvény által előírt követelményeknek megfelel. Nincs olyan kellékhány vagy más vádhiba, mely akadályát képezné a bírósági eljárásnak.

[51] A védőnek szakértő1 igazságügyi szakértő szakértői véleménye aggályosságára, illetve ellenőrizhetetlenségére hivatkozása sem volt alapos, tekintettel arra, miszerint szakértő2 igazságügyi informatikai és távközlési szakértő szakértő1 igazságügyi szakértő szakértői véleményére nézve kifejtette, hogy a bizonyítás során a szakértői tevékenységről szóló jogszabály a szakértőkre nézve a tudományosságot, az alaposságot, a körültekintést és az objektivitást írja elő. A szakértőknek technikai módszer arra vonatkozóan, hogy miként, milyen körülmények között végezzenek adatmentést, adatfuttatást, tegyenek megállapításokat, és ezeket hogyan értékeljék ki, sem 2008-ban, sem 2013-ban nem volt. A szakértők által igénybe vehető alapvető eszközöket illetően 2008-ban még nem voltak elérhetőek reális, megfizethető költségen azok a komplex mentési módszerek, berendezések, amelyek ma már a szakértői piacon találhatók. Technikai eszköz hiányában a szakértők egy-egy bizonyítás során arra törekedtek, hogy az általuk elérhető szoftveres, illetve logikai segédletekkel igyekezzenek megőrizni az eredeti adattartalmakat. A 2008-ban rendelkezésre álló technológiai rendszerrel és a mostanival az adott ügyben, összességére nézve, ugyanarra az eredményre kell jutnia a szakértőnek.

[52] A vagyoni hátrány vonatkozásában rámutatott arra, hogy a szakértőknek a vagyoni hátrány alapjául kereskedelmi adatok szolgálnak. Amennyiben ez nem elérhető, a termék fejlesztőit kell nyilatkoztatni a termék értékével kapcsolatban. A megállapított összeg minden

esetben nettó kiskereskedelmi ár, hiszen az általános forgalmi adó összege nem tartozik a jogtulajdonos, jogkezelő érdekkörébe. A kiskereskedelmi nettó értékeket a szakértők aktuális kereskedelmi listákból szerzik be. Egységes adatbázis programtermékeknél nem létezik napjainkban sem. A szakértői eljárás során a szakértő az adott műre, programtervre, nyomtatott vagy elektronikus adatbázisból jellemző kereskedelmi összegeket mintavételez. Ezeket összehasonlítja, és az eljárási gyakorlat szerint a legkedvezőbb árat, vagyis a legalacsonyabb összegét veszi figyelembe az érték kimutatáskor.

[53] szakértő1 szakvéleményét érintően kiemelte, hogy az első szakvélemény átolvasását és az átadott bűnjeltárgyak megvizsgálását követően mindössze két hiányosságot tárt fel. A hiányosságok – egyik a partíció, másik a linux elindulása volt - egyike sem befolyásolta alapvetően azonban a bizonyítás megalapozottságát, annak kimenetelét.

[54] A védő érvelésével ellentétben a 2016. május 05. napján megtartott tárgyaláson a vádlottaknak a nyomozás során tanúként tett vallomásai felolvasására is törvényesen került sor.

[55] Az eljárási cselekmény időpontjában hatályos, a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: korábbi Be.) 291. § (2) bekezdése értelmében, ha a vádlottat a nyomozás során tanúként hallgatták ki, a tanúvallomás csak akkor ismertethető vagy olvasható fel, ha ezt a vádlott indítványozza, vagy a tanúvallomásról készült jegyzőkönyvből a 85. § (3) bekezdésében meghatározott figyelmeztetés és az erre adott válasz egyértelműen kitűnik.

[56] A rendelkezésre álló iratokból rögzíthetően a vádlottakat tanúkihallgatásaik megkezdésekor figyelmeztették arra, hogy önmagukat és hozzátartozójukat bűncselekmény elkövetésével nem kötelesek vádolni, a korábbi Be. 85. § (3) bekezdése szerinti aktuális figyelmeztetések is elhangzottak és a tanúknak a figyelmeztetésekre adott válaszai is a jegyzőkönyvben szerepelnek.

[57] Így a vádlottak tanúkihallgatásánál az eljárási szabályok maradéktalan betartása vitathatatlan, ezért e vallomások, Terhelt2 II. r. vádlott részben önmagát, döntően vádlott-társait terhelő vallomásai is bizonyítékként értékelhetők.

[58] A fentiekre figyelemmel helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy Terhelt2 II. r. vádlott, valamint a védője, védő ügyvéd által képviselt többi vádlott között érdekellentét állt fenn, ezért a védőnek Terhelt2 II. r. vádlott védelmének ellátásából történő kizárásáról is törvényesen döntött [másodfokú ítélet [103] bekezdése]. A védői kizárás már egyébként sem bírálható felül az ügydöntő határozatban.

[59] A Be. 619. § (1) bekezdése szerint a harmadfokú bíróság a határozatát arra a tényállásra alapítja, amely alapján a másodfokú bíróság az ítéletét meghozta, kivéve, ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében megalapozatlan.

[60] Megalapozott tényállás esetén a harmadfokú eljárásban az irányadó tényállás az elsőfokú bíróság ítéletében megállapított tényállás, azonban ennek részbeni megalapozatlansága folytán a másodfokú bíróság által helyesbített, illetve kiegészített tényállás, avagy a másodfokú bíróság által megállapított eltérő tényállás.

[61] Abban az esetben azonban, ha a másodfokú bíróság ítélete a harmadfokú eljárásra okot adó, a bűnösség körében ellentétes döntés tekintetében megalapozatlan, arra harmadfokú döntés a megalapozatlanság orvoslása nélkül nem alapozható. Az ellentétes döntés alapjául szolgáló tényállás részbeni megalapozatlansága kiküszöbölésére a harmadfokú eljárásban is sor kerülhet. Ha a hiánytalan vagy helyes tényállás megállapítására lehetőség van, akkor ennek megállapítására a harmadfokú bíróság hivatalból köteles, de ez a lehetőség jóval szűkebb, mint a másodfokú eljárásban. Egyrészt a harmadfokú eljárásban bizonyítás felvétele nem foganatosítható a törvény kifejezett tilalma folytán [Be. 619. § (2) bekezdése], másrészt a harmadfokú bíróság a tényállás kiegészítését, helyesbítését, a tényállás megállapítása során történt helytelen ténybeli következtetés korrekcióját kizárólag az elsőfokú, illetve a másodfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok alapján végezheti el [Be. 619.§ (3) bekezdése], majd a harmadfokú bíróság az ellentétes döntés alapjául szolgáló tények körében azok kiegészítésével, vagy helyesbítésével megalapozottá tett tényállás alapján bírálja felül a másodfokú bíróság ítéletét.

[62] Az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálata során a törvényszék megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban a tényállásfelderítési kötelezettségének az ítéltábla iránymutatásának megfelelően csak részben tett eleget, a megszerzett bizonyítékok megfelelő értékelésével az ügy lényegére vonatkozóan ugyanakkor nagyrészt megalapozott tényállást állapított meg.

[63] A másodfokon eljáró törvényszék a részbeni megalapozatlanság kiküszöbölése érdekében a Be. 600. § (1) bekezdés b.) pontjára figyelemmel tárgyalást tűzött, a Be. 594. § (1) bekezdése alapján bizonyítást vett fel, melynek keretében megkereste szakértől informatikai és számítástechnikai igazságügyi szakértőt, az Igazságügyi Minisztériumot, cégnyilvántartási adatokat szerzett be, illetőleg ismertette a Nyíregyházi Törvényszék 2.Bf.58/2019/6. számú jegyzőkönyvében felvett bizonyítás anyagát.

[64] Mindezeket követően arra a meggyőződésre jutott, hogy a felvett bizonyítás eredménytelensége nem köti a másodfokú bíróságot abban, miszerint az eddig beszerzett bizonyítékokat ne értékelje, vagy ne értékelje másként, mint az elsőfokú bíróság. Erre

tekintettel saját maga által összeállított külön táblázatban (a másodfokú ítéletben 15. oldalon elírás és mellőzendő az informatikai szakvéleményre utalás, valamint ugyanígy elírás a kár megjelölés a táblázatok fejrészeiben, nyilván a vagyoni hátrány kitétel szerepeltetendő ezek helyett) foglalta össze álláspontját a jogtulajdonosok honosságával kapcsolatosan {II. fokú ítélet [123]-[127] bekezdések}.

[65] A nem magyar honosságú és magyar képviselettel nem rendelkező jogosultak esetében a törvényszék internet címek, honlapok felhasználásával rögzítette a jogosult székhelye szerinti államot, majd vizsgálta, hogy az adott külföldi államra az Szjt. -ben meghatározott nemzeti elbánás alkalmazható-e 2008. április 03. napján a nemzetközi magánjogi szabályozás, illetőleg nemzetközi egyezményekhez való csatlakozás folytán. Az irányadó nemzetközi egyezmények részletes áttekintése után a törvényszék az Szjt. alkalmazhatósága mellett foglalt állást {II. fokú ítélet [128] és [137] bekezdések}.

[66] Az ítéltábla álláspontja ugyanakkor, hogy a megismételt eljárásra adott iránymutatás teljeskörű teljesítése érdekében bár az elsőfokú és másodfokú bíróságok hathatós erőfeszítéseket tettek, mégis a külföldi honosságú jogtulajdonosok beazonosításán túl kétséget kizáróan nem sikerült tisztázni, miszerint a külföldi jogtulajdonosok az Szjt. hatálya alá tartoznának, hiszen a számítógépes programalkotások első nyilvánosságra hozatalára nincs adat.

[67] Az Szjt. 1-9. §-ához fűzött részletes indokolás értelmében: „A szerzői jogi törvény hatálya – a védelem territorialitásához igazodva – elsősorban a Magyarország területén nyilvánosságra hozott művekre terjed ki. ... Külföldi szerző művére e törvény védelme akkor terjed ki, ha az először hazánkban jelenik meg, itt jut először nyilvánosságra. Ha a mű először külföldön került nyilvánosságra, külföldi szerzőjét csak nemzetközi egyezmény vagy viszonyosság alapján illeti meg a védelem.”

[68] Ahogy erre már a korábbi hatályon kívül helyező végzésében utalt az ítéltábla, az EBH2013.B.9. szerint: ha a szerző (jogtulajdonos) magyar, vagy a mű először Magyarországon került nyilvánosságra, akkor elegendő ezek tényállásban rögzítése. Amennyiben a mű először külföldön került nyilvánosságra és szerzője külföldi, ő, illetve műve magyar szerzői jogi védelemben csak nemzetközi egyezmény, illetőleg viszonyosság alapján részesülhet. Ezért a büntetőeljárás során a szerző (jogtulajdonos) honosságára és a mű első nyilvánosságra hozatalának helyére vonatkozó adatokat tisztázni kell, mely bizonyítás tárgya, ennek hiányában nem állapítható meg, hogy kiterjed-e az Szjt. által biztosított védelem a kérdéses műre.

[69] A fentiekből rögzíthető, hogy a II. fokú bíróság által megállapított tényállás részben megalapozatlan, tényekből további tényre vont helytelen következtetés okán [Be. 592. § (1) bekezdés d) pontja], mely részbeni megalapozatlanság a Be. 619 § (3) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú, illetve a másodfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok alapján ténybeli következtetés útján kiküszöbölhetővé vált a harmadfokú eljárásban:

[70] A külföldi honosságú jogtulajdonosok esetében az eljárás során azt kétséget kizáró módon megállapítani nem lehetett, hogy a számítógépes programalkotásaik a szerzői jogi törvény hatálya alá tartoznak.

[71] Bár a törvényszék táblázata tartalmazza az adatokat, de a magyar jogtulajdonosok programalkotásait érintően külön-külön szükséges kiemelni az elsőfokú ítélet 1. és 4. tényállási pontjaihoz az alábbiakat.

A cég1 programjának telepítésére 2008. március 25. napján került sor, melynek következtében egy jogsértéssel 3.740.- Ft összegű vagyoni hátránya keletkezett.

A cég2 programjainak telepítésére 2007. február 14, 15. és 25. napjain került sor, melynek következtében a három jogsértéssel okozott vagyoni hátrány összege összesen 42.480.- Ft.

A cég3. programjainak telepítésére 2007. május 25. és július 12. napjain, valamint 2008. március 10. és 11. napjain került sor, a hat jogsértéssel összesen 185.740.- Ft összegű vagyoni hátránya keletkezett.

A cég4 programját 2005. június 10. napján telepítették, az egy jogsértéssel 2.490.- Ft összegű vagyoni hátrányt okozva.

A szintén magyarországi honosságú cég5 programjának 2007. január 10. napján történt telepítésével 14.990.- Ft összegű vagyoni hátránya keletkezett.

A tényállás 1./ pontjában írt magatartásukkal a vádlottak a magyar jogtulajdonosoknak összesen 249.440.- Ft vagyoni hátrányt okoztak.

[72] A tényállás 4./ pontja tekintetében az cég7. jogtulajdonos programjának 2008. február 15. napján történt telepítésével 1.800.- Ft, a cég1 programjának 2008. március 27. napján történt telepítésével 3.740.- Ft, a cég2 programjának 2008. február 15. napján történt telepítésével 14.160.- Ft, a cég8. programjainak 2005. január 09. és 2008. február 15. napjain történt telepítésével két jogsértéssel összesen 4.980.- Ft, míg az cég9 jogtulajdonos programjának 2006. június 18. napján történt telepítésével 9.990.- Ft vagyoni hátránya keletkezett.

Így a tényállás 4./ pontjában Terhelt4 IV.r. vádlott a magyar honosságú jogtulajdonosoknak a programok jogosulatlan telepítésével és felhasználásával összesen 34.670.- Ft összegű vagyoni hátrányt okozott.

[73] A kiegészítéssel és helyesbítéssel a másodfokú bíróság döntésén alapuló tényállás megalapozott, így a harmadfokú bíróság a határozatát a Be. 619. § (3) bekezdése felhívásával a módosított tényállásra alapította.

[74] Az irányadó tényállás alapján a másodfokú bíróság helytállóan vont következtetést a vádlottak bűnösségére a szerzői jogok megsértése kapcsán a magyar honosságú jogtulajdonosok számítógépes programalkotásai vonatkozásában.

[75] A korábbi Btk. 329/A. § (1) bekezdésében meghatározottakhoz képest a 2013. július 01. napjától hatályos Btk. alapvető változást hozott, amikor a 385. § (1) bekezdése szerinti bűncselekményt összefoglalt bűncselekményként rendeli büntetni, ugyanis az elkövetőnek a több jogosult szerzői vagy ahhoz kapcsolódó jogát, vagy jogait sértő – akár egységes akaratelhatározással egy alkalommal, akár eltérő akaratelhatározással, különböző alkalommal elkövetett – és egy eljárásban elbírált cselekményei törvényi egységet alkotnak. A törvényi egységbe pedig beletartoznak azok a részselekmények is, amelyek egyébként külön – külön szabálysértésnek minősülnek, amennyiben az azok elkövetésével összesen okozott vagyoni hátrány a 100.000.- Ft-ot meghaladja.

[76] Ezt az értelmezést erősíti a szabálysértésekről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs.tv.) 238/A. § (1) bekezdése is. Ez a másnak, vagy másoknak a szerzői jogról szóló törvény alapján fennálló szerzői vagy ahhoz kapcsolódó jogát sértő cselekményeit szabálysértésként rendeli büntetni, ha a cselekménnyel vagy cselekményekkel okozott vagyoni hátrány összesen a 100.000.- Ft-ot nem haladja meg. Azaz a szabálysértési tényállás is összefoglalt cselekményt tartalmaz, amelyet az elkövető az akár azonos, akár különböző sértettek sérelmére az azonos vagy különböző időpontokban elkövetett és összesen 100.000.- Ft-ot meg nem haladó vagyoni hátrányt okozó cselekményei valósítanak meg; míg akkor, ha a vagyoni hátrány ezt az összeghatárt meghaladja, a cselekmény már bűncselekmény. Ebből következően a bűncselekményt ilyenkor az egyébként külön – külön szabálysértésnek minősülő cselekmények alkotják (EBH.2014.B.7.).

[77] Kétségtelen, hogy a korábbi Btk. 329/A. §-a szerint értékegybefoglalás még nem volt, viszont a korábbi Btk. nem határozott meg alsó értékhatárt a bűncselekménynek minősülés feltételeként, a szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértése a sértettek száma szerint alkotott bűnhalmazatot.

Az elkövetés idején hatályban lévő a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény (a továbbiakban: korábbi Szabs.tv.), illetve a 218/1999. (XII.28.) Korm. rendelet az egyes szabálysértésekről nem ismerte a szerzői jog megsértésének szabálysértését.

[78] A fentiekben kifejtettekre figyelemmel a vádlottak cselekménye az elkövetéskor és az elbíráláskor hatályos jogszabályok értelmében egyaránt bűncselekménynek minősül, szerzői jogok megsértéseként szabályozva.

[79] A bűncselekmény vétségi alakzata, mind az 1978. évi IV. törvény 329/A. § (1) bekezdése, mind pedig a 2012. évi C. törvény 385. § (1) bekezdése szerint 2 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

[80] A hatályos Btk. a korábbi Btk.-hoz képest az alapeseti elkövetési magatartások közül a vagyoni haszonszerzési fordulatot elhagyta, kizárólag a vagyoni hátrány okozása, mint eredmény szerepel a tényállásban.

[81] A korábbi Btk. 329/A. § (2) bekezdése alapján a büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha a szerzői vagy a szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértését b) üzletszerűen követik el. A hatályos Btk. 385. § (3) bekezdése értelmében a büntetés büntett miatt akkor három évig terjedő szabadságvesztés, ha a szerzői vagy a szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértését 500.000 forintot meghaladó nagyobb vagyoni hátrányt okozva követik el. A vádlottak nem vitásan rendszeres haszonszerzésre törekedve követték el a bűncselekményeket. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján ahhoz sem férhet kétség, hogy a vádlottak cselekménye jövedelemszerzés célját szolgálta [Btk. 385. § (5) bekezdés]. Az érték-egybefoglalásra figyelemmel azonban mellőzésre került az üzletszerűség minősítő körülmény megállapítása.

[82] A vádlottak a cég1, a cég2, a cég3., a cég4, valamint a cég5 szerzői jogról szóló törvény alapján fennálló szerzői jogait megsértve összesen 249.440.- Ft vagyoni hátrányt okoztak, Terhelt4 IV.r. vádlott pedig az cég7., a cég1, a cég2, a cég8, valamint az cég9 szerzői jogainak megsértésével további összesen 34.670. -Ft vagyoni hátrányt okozott.

[83] Ha a cselekmény elkövetésekor és elbírálásakor eltérő törvényi rendelkezések vannak hatályban, a bíróságnak a határozat indokolásában számot kell adnia arról, hogy melyik időpontban hatályos rendelkezéseket alkalmazta (BH2005.377.).

[84] A Btk. 2. § (1) bekezdésében írt főszabály: a bűncselekményt – a (2)-(3) bekezdésben foglalt kivételekkel – az elkövetése idején hatályban lévő büntető törvény szerint kell elbírálni.

A 2. § (2) bekezdése akként rendelkezik, hogy ha a cselekmény elbírálásakor hatályban lévő új büntető törvény szerint a cselekmény már nem bűncselekmény, vagy enyhébben bírálendő el, akkor az új büntető törvényt kell alkalmazni.

A (3) bekezdés pedig kimondja, hogy az új büntető törvényt visszaható hatállyal kell alkalmazni a nemzetközi jog általánosan elismert szabályai alapján büntetendő cselekmény elbírálásakor, ha az az elkövetés idején a magyar büntető törvény szerint nem volt büntetendő.

[85] A kialakult bírói gyakorlat értelmében annak eldöntéséhez, hogy valamely ügyben az elkövetéskori vagy az elbíráláskori törvény alkalmazása a kedvezőbb-e, elsősorban a bűncselekmény e két törvény szerinti minősítéséhez tartozó büntetési tételeinek összevetésével lehet állást foglalni (BH2015.269.).

[86] A büntetési tételek összevetése mellett ugyanakkor a Btk. időbeli hatályának alkalmazásával kapcsolatban azt kell vizsgálni, hogy a terheltet sújtó jogkövetkezmények egységesen mely időszak alapulvételével kedvezőbbek rá nézve, de a különböző elkövetési időpontokban hatályban levő eltérő anyagi jogi szabályok kombinatív alkalmazása – ugyanabban az ügyben – kizárt [BHGY 925].

[87] Annak a kérdésnek a megítélésénél, hogy az elkövetéskor vagy az elbíráláskor hatályos rendelkezések biztosítják-e az elkövető számára az enyhébb elbírálás lehetőségét: a korábbi, illetőleg az újabb jogszabály – a Btk., illetve a módosított Btk. - Általános és Különös Részében foglalt rendelkezéseinek az összevetése alapján lehet megalapozottan döntést hozni (BH1996. 403.).

[88] Az előbbiekből következőleg az ítéltábla azt állapította meg, hogy a vádlottak számára a 2012. évi C. törvény rendelkezései biztosítanak kedvezőbb elbírálást, mert cselekményeik így 1 rb. vétségnek minősülnek és nem büntettek miatti halmazati büntetés kiszabására kerül sor velük szemben.

[89] A kifejtettekre figyelemmel az ítéltábla a vádlottak bűnösségét az elbíráláskor hatályos 2012. évi C. törvény 385. § (1) bekezdésében meghatározott, aszerint minősülő és büntetendő szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértésének vétségében állapította meg. A bűncselekményt Terhelt1 I. r. vádlott a Btk.14. § (1) bekezdése szerinti felbujtóként, míg Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r. és Terhelt5 V. r. vádlottak a Btk. 13. § (3) bekezdése szerinti társtettesként valósították meg.

[90] Mivel az elsőfokú ítélet a vádlottak teljes felmentéséről rendelkezett és a másodfokú bíróság csak részben változtatta meg azt akként, hogy a vádlottak bűnösségét részben állapította meg, ezért további felmentő rendelkezések hozatalára nem lett volna szükség, így az ítéltábla a másodfokú ítéletnek a felmentő rendelkezéssel kapcsolatos megállapításait mellőzte.

[91] I., III., IV., és V. r. vádlottak védőjének érvelésével ellentétben a bűncselekmény elévülése szóba sem jöhetett, mint ahogy a másodfokú bíróság ezt helytállóan kifejtette ítélete [210] bekezdésében, ugyanakkor a Btk. 26.§ (1) bekezdése és a 27.§ d) pontja felhívandó e körben.

[92] A büntetés kiszabásánál irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket a törvényszék feltárta.

[93] Az enyhítő körülményként helytállóan számba vett időmúlás vonatkozásában a Kúria 56. BK vélemény III/10. pontja alapján ki kell térni arra, hogy az időmúlásnak nagyobb a nyomatéka, ha megközelíti az elévülési időt. Az elévülési időt több, mint kétszeresen haladta meg az időmúlás az ügyben.

[94] A törvényszék kifogástalanul hivatkozott az eljárás elhúzódásának tényére is, mint enyhítő körülményre. A Be. 564. § (4) bekezdésének b) pontja előírja: ha a bíróság a büntetés kiszabásakor enyhítő körülményként figyelembe vette a büntető eljárás elhúzódását, akkor az erre való utalást is tartalmaznia kell a bűnösséget megállapító ítélet indokolásának. Az eljárás elhúzódása kapcsán a 2/2017. (II. 10.) AB határozat is megjelölendő.

[95] Az ítéltábla álláspontja, hogy a törvényszék helyesen választotta meg a joghátrányt, amikor megrovás intézkedést alkalmazott a vádlottakkal szemben.

[96] Miután a bűnjelekről való döntés esetlegesen bizonyítás felvételét igényelheti és bizonyítás felvételére a harmadfokú eljárásban nem kerülhet sor, így egyszerűsített felülvizsgálati eljárás lefolytatható hivatalból, vagy ha a felek indítványozzák az elsőfokú bíróságon.

[97] Az ítéltábla tekintettel arra, hogy a vádlottak bűnösségét csekélyebb tárgyi súlyú bűncselekményben állapította meg, a bűnügyi költségek viseléséről a Be. 574. § (1), (2) és (4) bekezdései alapján rendelkezett, mentesítve a vádlottakat a bűnügyi költség egy részének megfizetése alól.

[98] A megismételt eljárások során felmerült bűnügyi költséget az állam viseli a Be. 632. § (4) bekezdése alapján.

[99] Mindezekre figyelemmel a harmadfokú bíróság a másodfokú ítéletet a szükséges részben a Be. 624. § (1) bekezdése szerint megváltoztatta, míg a törvénynek megfelelő rendelkezéseit a Be.623. § alkalmazásával helybenhagyta.

[100] A Be. 184. § (2) bekezdés e) pontjának megjelölésével az ítéltábla az I. r. vádlott új személyi igazolványának számát a Be. 604. § (3) bekezdés c) pontjának megfelelően a rendelkező részben rögzítette.

Dr. Háger Tamás s.k. a tanács elnöke, Dr. Nagy Éva s.k. előadó bíró, Dr. Diószegi Attila s.k.bíró

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 21.Bf.447/2020/13. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bhar.I.444/2021/18. számú ítéletében írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2021. november 30.

Dr. Háger Tamás s.k.
a tanács elnöke